

386A
का. २८

संस्कृत-
११५

सिंहसना द्वा. नि. रा. क. था.:

४७०/पु. ११५

(१)

॥॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीनैरवाय नमः ॥ श्रीश्रुतिसापुरगणिव
 रेद्रचरणं दीववरौ नमस्कृत्य ॥ श्रीप्रानंदमेनैरवाय नमः ॥ श्रीगुर्जरमे
 उल्लेसान्नवती नदिनद्योऽतरोलवनं विद्यते ॥ तत्रतामलिप्रर्षिस्तस्य
 पुत्रीयशोमती ॥ तस्यानर्त्तातमसना नामाजा ॥ तयोसीसारिद्रुसुष
 उपनुज्यमानयोः षट्पुत्राश्चैव पुत्रीमदनरेषा समुत्पन्ना ॥ दि
 नेदिने वर्द्धमानास्तिचंद्रकालवदतश्च तस्य दैवदुक्कैस्तः ॥ तयो
 र्मध्ये एको देवशर्मा द्वितीयो हरिशर्मानामा ॥ देवशर्मा प्रत्यहं

१॥

(1A)

नरेंद्रस्य धौतीं ह्यलपितुं न ध्यां प्रयाति ॥ तत्र मनुष्यनाशया कोप्यदृश्यस्य
पोदेवशर्माणां प्रतिष्ठेता कथमिति तपो सौता असेनो राजा स्वां वृं न्या
मम विद्या हयतु नो चेन्नगरस्य नरेंद्रस्य श्रेयान्न विष्यति ॥ इति प्रहृत
शब्देन वर्तते तेन विचिंतितं चेत्तसि प्रहो व्रत्यरुः कोपिन दृश्यते ॥ किं
कारणमिति विस्मयमानः ॥ मनोदस्यैवात्तमिच्छयत् नरेंद्र उवा
च ॥ त्वमसत्सवं दसि ॥ तेनोक्तं देवनाह्या मितत्रा ॥ वृंचिदन्यधौतीं प्र
हालयति ॥ तथापि तस्य पुरस्तद्वचनं नाशते हरिशर्मा विस्मय

(२)

चेता अक्षरातेनाथागत्यातद्वचनं नरेद्रं प्रसुक्तं ॥ राजा तदुक्ता आश्वर्य
परोक्षत्वा ॥ तान्मा मुक्तं तत्रानाहतशब्देन वति ॥ पुनर्धोती प्रचालनाय
बहुक्रेगतं ॥ राजा प्रच्छन्नतया खेटकागतं नृकांतेतरितेन राजा तथै
वतद्वचनं श्रुतं ॥ राज्ञो मनसि सदेव राजा तद्विमेतदिति क्रोधि देवो
व्यंतरो वा ॥ इतश्चाग्रे समागत्य मंत्री उरोहितप्रमुखलोकानाकार्यप
प्रच्छो नो किं कर्मः नद्यामीदृशः शब्दः समुत्पद्यते ॥ कोपिकथयति ॥ २ ॥
ताम्रसेनो राजास्यां पुत्रीं मह्यं ददातु ॥ विवाहं करोतु ॥ यथा न व्यंन

(2A)

वति॥ नोचेद्विरूपं न विष्यति॥ कः सत नृशयते॥ तदनुमन्त्री पुरो
हितैरुक्तं॥ नोराजन्॥ अज्ञातस्य कृपं दीयते सम्पूरिताष्टव्यतेता
राजा पुनर्नद्यांगतः॥ तथैवात्मनः॥ राष्ट्रः पुनः स्तेनोक्तं॥ राजाष्टव्यः॥ क
स्त्वको देवो गंधर्वः किं नरो वा॥ मनुष्या न नवति॥ ततः स प्रकटो बभूव
नो नरेन्द्र पूर्वमहमिन्द्रस्य प्रतिहारा गंधर्वसेनो नामऽनूवं॥ पर
स्त्रीलां पद्य परः॥ परस्त्री विना स्थातुं न शक्नोमि॥ इन्द्रेण निवृत्तं
निषिद्धो हं॥ तथापि न स्थितः॥ पश्चादिन्द्रेण शप्तः॥ रत्नं दिवारास

(3)

जोनवा रात्रौ मनुष्यः। मयोक्तं स्वामिन्॥ मम शापान्तः कदासि। आ
ह॥ यदि त्वराशान्ते देहं न स्मसात्कुरिष्यति॥ कृश्यत तदा शापान्तः॥
अत्र नवनगरे कुंजकारस्य देहस्य जोनवानद्यानपरिसेरचरं न
स्मि॥ प्रतो हं यात वकुंसां ददामि मेतव मे यो नाविनचेतनगर
लो कृश्यत वविरूपं स्यात्॥ राजा आह॥ चेत्सं देवो न वसितदा तुभ्यं
वकुंसां ददामि॥ नो चेत्प्रासा न स्मसात्कुर्यं ददामि ते नोक्तं॥ देहि
पुनस्त उपरोधेन तस्मै वकुंसां दत्ता॥ विष्टपाधिपेना॥ पुनरा द्वा

३॥

(3A)

च॥ नो देवतवर्चदेवरात्रिरस्ति। तदानगरपार्श्वेताम्रमयं प्राकारं कुम्भ
घ॥ निवासार्थं द्वात्रिंशद्द्वारिर्वसो धरात्रिचतुःप्रहरमध्ये देवेन तदे
व सर्वचक्रे॥ प्रातःसर्वापिलोका जजागराताम्रमयं प्राकारं दृष्ट्वाऽश्व
र्यपरो बभूवा प्रतोत्प्रादन्नागुलो वेनापि उदघाटितुं न शक्नोते॥ सर्व
कोपाकुलो जाताः। इतश्च राजा द्विर्जाताराजापि प्रतोत्प्रासमाग
तः। ततोऽनृपतिविस्मयपरस्तं देवं सस्मेरात्तदा प्रकटी नृपस्तत्पुत्र
पतिनो राजन्यस्य कुंनकारस्य गृहे सस्मितमावृणोत्यदथोदघा

(५)

टयति॥ हस्तस्पर्शमन्त्रेण॥ तदा राजापि सर्वकुंजकारा अकारिताः॥ य
लाइतादिशोदिशि॥ कुंजकारैश्चिह्नितं॥ ततः प्रतोलां राजास्मान्
हनिष्यति॥ ततो राजाय स्पृष्टे देवसनाः संति॥ स एवाकारितः सोपी
ष्टेष्टप्रच्छन्नीभूय स्थितः॥ गंडुर्द्वयैवास्मानिः कासितः अनितश्चन
रेष्टवाक्नेनातेन प्रतोली सुमुदघादिता॥ नगरलोकास्मभूयतिर्दह
र्षः॥ अस्मिन्नवशेरमदनैरप्याकृन्त्यायाश्रुतं॥ यस्तो राजयारास ४॥
नायत्रीतेन दर्त्ता॥ लोकनगरस्वपरिवारस्त्वाया॥ तदा तपायं चेंति॥

(48)

अहो यदि सर्वः एकपाष्ठु रतिः॥ तर्हि न व्यंजातां॥ मदीयमिंद्रुवर्मरा
हासकं न्यारासनाय रूपाय तस्मै परिणयाय महतामहोसवैनमद
नरेषां देवकारिते सौधे समाधिपरातिष्ठति॥ रात्रौ सदेहोरासनाभ्यदे
हं हारिमुक्तादिव्यरूपं हत्वा नदनखं परिजातमंदारपुष्पैः सुरनि
परिमलसहितैर्विषयारंभुनु॥ प्रत्यहं॥ कदाचिन्मेरुगिरौ कदा
चिन्मानससरोवरो॥ कदाचित् यत्किं न रंघर्वेनाद्यरसगीतगा
नतया सहोत्पनुज्यमानस्तिष्ठति॥ साप्यतिवसौष्यपराजाता॥

(5)

सखिजवनः। तस्याः पार्श्वे तिष्ठति। केनापि सह न क्लृप्ते विन्यं त्यपि व
र्षान्यतिता नि। तन्मात्रा चिंतिते। मदीया पुत्री कथं वर्तते। रासनेन
सहा तदा समायाता। समाता कंसा सौधे तत्र देवाः शर्वरीत्या रासज
देहं मुक्ता। दैदीप्यमाने शरिरे विधाय। मध्ये गतं। ततो राज्ञा तद्रूपं
दृष्ट्वा। मनसि चिंतितमसौ मे पुत्री पुण्येव ति जाग्यवति यया ईदृ
शो बरोलब्धः। धन्या रंयस्या कुक्षौ एषा कंसा समुत्पन्ना। अनया
पुण्या रुजाता। तदनंतरं तया पुनर्धि मृश्या अश्या रासजदेहं अ

(5A)

(5A)

मिश्रावटिमं अरुपा मितदाईदृकुरुपंतिष्ठति॥ इति संचित्य तत्र
मं अमिमये नृत्ताय दगल्यगंधर्वा सेनः पश्यति तसरीरं नास्ति॥ तदा ज
र्या ये निवेदि तं नंदे स्वर्गपासा माहं॥ मम गणपतो नूत॥ अवधि संश्लो
जातः॥ तदा च उच्यते॥ अहं कथं न विद्यामि॥ चेन्मम कुक्षौ तव गार्जस
पाशाय नि॥ कान्यस्या तदा हं त्वया सह जा मी॥ विंकरो देव नोक्तं वा॥
समाधिना तिष्ठ॥ गर्जो यं पात्यः॥ जाते संति॥ विष्णुमादित्य इति ना
मधेयं देयं॥ तव दासी॥ उदरे मम गर्जोस्ति॥ तस्यापि नर्तहरं नामधे

(6)

(6)

यं॥ इति मुक्तालाप्यगतो देवः स्वर्गं प्राज्ञा राज्ञो निवेदितं॥ इतश्च
कश्चिन्निमित्तज्ञानिष्टाः पुत्राः किं न विष्यति पुत्रः पुत्री वा॥ तदा
ते नोक्तं॥ देव पुत्रतादृक् न विष्यति मन्त्रा राजाधिराजः॥ इति श्रुत्वा राज्ञः
चेतसि चिंतितं॥ अतो पुत्री पुत्रस्य राजानं विष्यति॥ तदाराज्ञा पुत्री
गर्भं रूपाय पुत्ररूपाः प्रेरिताः॥ इति मदनरेखया चिंतितं॥ किमर्थं
मेते मम गर्भं रूपाय पुत्ररूपाः प्रेरिताः॥ तदा पुत्रलाविनी॥ समायाता
तस्यार्थं कथितं॥ तथा ऊक्तं॥ यथा मम गर्भो रूपाय॥ प्रतिपाल्यश्च॥

६॥

(6A)

तया अंगीकृतं॥ प्रजाते द्वितीय दीने चुरिका समानीषिता॥ तया च
रिक्का उदरं विद्यमर्गर्जोदत्तस्त्रस्य सापिशृता॥ ततस्तया रुक्म मध्ये
गर्जं धृत्वा॥ तेन जट्टमादृष्टेण युक्ता सापलापिता॥ उज्जयिनी नग
री पार्श्वग्रामे गता॥ तत्र सम्पन्न प्रतिपल्यति दिने दिने न दामात्रेण
स वर्धते॥ स तश्चराक्षः सुद्विजाता॥ पुत्री गर्जं मालिनी गृहीत्वा राजा
उज्जये जाताः न पुत्रो न पुत्री ततो राजान गेया संवावति नाम कृतं॥
॥॥ इति श्री विष्णु मादित्योत्पत्तिः॥॥ श्री अच्युताय नमः॥ अनंतस

(२)

द्वार्थगतोपयोगिनः॥ पश्यंति पारं न ह्यस्य योगिनः॥ जगत्त्रयाशेषत
मोनिवाशकं॥ श्रुतिः परंतज्जयति प्रकाशं॥ ॥ ॥ अने कवेचित्पमयंगतत्र
यंप्रमातिसाक्षात्प्रतिबिंबरूपतं॥ यस्यानि संज्ञो नं मयैकदर्पणो प्रणेत
मितं॥ श्रीजगवंतमादिमं॥ ॥ ॥ ये प्रवृत्तयाः सुमनः स मूहोस्ते संतुमेश्री
गुरवः प्रसन्नाः सदानवायव्यत्प्रतिनाम कर्षाः॥ ॥ पुनंचुते श्रीकृवयः स्व वा
चं॥ ॥ सकलसुरासुरनिवृत्ता य कृपणतपापरविंदश्रीसर्वज्ञा सने
प्रभावकस्य परमगुस्त्रीसिद्धसेनदिवाकरप्रणीतोपदेशोपशालतल्ल

= शब्दं

॥

(३A)

विवेकस्य जगद्व्ययैर्यंगान्तर्यपरमौदार्यदिगुणालंकृतस्य विक्रमात्रा
तत्रिविक्रमस्य श्रीविक्रमनेरश्वरस्य कृत्स्नबन्धः प्रारम्भ्यते ॥ तस्माद्य
सर्वकृत्स्नप्रदायः ॥ यत्सर्वदेवताद्विष्टितचंद्रकांतरत्नमयसिंहास
नस्थद्वारांशकूपानाद्वैः श्रीविक्रमादित्यस्य गुणोत्कीर्त्तनं चक्रे तत्र
कृपिजिज्ञासवः कथयंति ॥ कस्मात्सिंहासनं केन कस्मात्पितृकथं
नोजेत ॥ कानि ता निवृथान कानीति ॥ तत्सर्वमावेद्यमानं श्रु
यतां ॥ तपाहि ॥ कृतश्चतुःपुरुषार्थप्रवेशे मातृवद्देशो ॥ अनिति

(४)

लता लवना सिधरा राजनीति वनि वितान वारि धारा वना ॥ अने कुप्रम
षस्त्रीर त्रराज श्रीधरा नाम भुरी ॥ तस्मां ब्रह्मांडोद्भव प्रवृद्ध पशो राज
हंश निवांशं भोजः श्रीभोजः साम्राज्यं कवीशुवादीशुयोगीशुभोगीशुद्र
विणदेशु सतामुपकारीशु ॥ धनीशुधनीशुधर्मधनेशुचरितितले
शुनहिभोजं समवरोदु ॥ इत्येव श्री अवंतिप्रसासनिक्कापिग्रामेधन
धन्याजिरामेव श्विद्विप्रोवसतिसदासंतधनार्जनप्रविणः परंमस
रूपणः तेनान्यदाह्वयकर्मप्रारब्धं ॥ तस्मैवैवस्मिन् देत्रे संतं प्रसस

८११

(8)

दत्तेनरातः पुत्रस्यात्ररणमेवंनिहपुत्रस्य हस्तेविक्रयणायदेप्र
षितं॥ तन्नामंक्रितं दृक्ष्य राजपुत्रस्यैः सद्यतः॥ तेनोचो॥ देवममक्रे
देवदत्तेनदत्तं॥ ततो राजपुत्रस्यै देवदत्तो राजपार्श्वनीतः॥ ततो राजा
पृष्टः॥ नो देवदत्त किमिदं त्वया कृतं॥ तेनोचो॥ देवममतवपुत्रोपरि
प्राहपुच्छिर्जाता॥ ततः समयाज्यापादितः॥ त्वंचयजानासितन्मसां
प्रतंक्रुः॥ ततो राजा सत्रमुखमवलोकितं तेश्वानेवूधदंडः प्राक्त
ततो राजा जगादा॥ नो लोकाहमस्योपकारस्य नानृणी नवामिति॥ त

(9)

स्पसत्कारमाकरोत् ॥ तदा विस्मिता स ग्राहा ॥ दोष रिसेधर उधरा ॥ अ
 ह वा दोहं मिधारिया धरणी ॥ उक्थारे उस्म मरी उक्थारे ऊन मरु सई ॥
 शत तस्तेन नि उष्ट्रोरा उः समर्पितः ॥ अतः राजनी दृशी कृतज्ञता य
 दित त्वयि स्मात्तदा स्मिन्सिंहासने उपविश ॥ ॥ इति सिंहस्य न
 वा त्रिंशत् कृपायां चतुर्थः ॥ ॥ पुनरपरमुक्तेर्तेनोरा उस्त
 वृत्तामत्रिष्वेव सामयां कृत्वा यावत् सिंहस्येने उपविशति तावत् ॥ ॥
 तपंचमी पुत्रिवावदत् ॥ राजन् स्मिन्सिंहासने उपविशति उ

(१५)

स्पविन्नमादित्यसदृशमौदार्यं न वेत्ति॥ व्रीहिशतदौदार्यं॥ इति
राजाष्टष्टाष्टत्रिकाप्रादा॥ उत्तं च॥ सामान्यास्तु मणीसुन्नमिपतिना
रुतासुरलोत्तमे॥ ब्रह्मिष्ठितदपि जर्पिते विमपराणीत्यासुष्टे
शति॥ स्वामिन्नसंतिदशोतिमयविधिना बोध्यस्तथाऽस्मै दश॥
निःकृणाप्रहिताजनेन दिवसे दुर्गसमागम्यतां॥ १॥ इत्याशाप्ससत्रा
ब्रजन्वज्जवादायतानि दूतं सिंहत्तारयद्वेते दिनार्धविधिना तच्छा
शानं पालयन्॥ शिष्टं नमिपतेर्यपात्ततद्व्याप्रयच्छन्नेहोदारत्ये

(१०)

त्रा
त्वमपि त्वमेव तस्येतारदाशाममा॥२॥ ॥ अ वंतिष्ठयं श्रीविष्णुमन
यः॥ अन्यदा केनापि वाणिज्यारत्नानियथाशून्यं राशे दत्तानि ततः पु
नस्तेन पुनर्यत्नमेकंदत्तं॥ यत्कांक्षाधिकारोपुद्घोतो नवति॥ कोवि
शून्यं गृहीतं॥ ततः पुनः दृष्टं॥ त्वविधानिरत्नानि तवाऽन्यानि संति
॥ तेनोक्तं॥ दशमं दृष्टं संति॥ ततः राशाम्बुकारयित्वा॥ दशकोटि
सुतं द्रव्यं ततः॥ तेन वाणिज्यं स्वतः चतुर्दिनागमनप्रतिश्रुः स्वपुत्र
यः प्रेषितः॥ सच वाणिज्यं सह ग्रामगतः॥ दत्तानिरत्नानि॥ तान्या ३८॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com